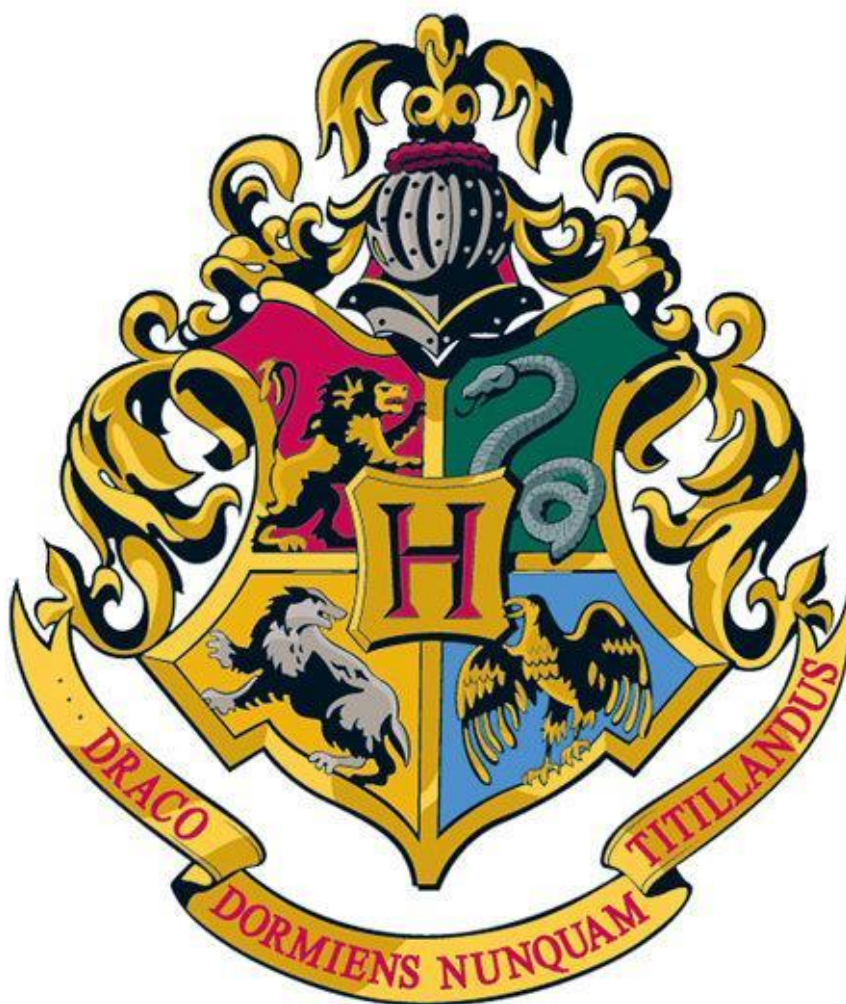

HARRY POTTER

I LA PEDRA

FILOSOFAL

PERSONATGES (per ordre d'aparició)

1. DUMBLEDORE
2. MC GONAGALL
3. HAGRID
4. PROFESSORA TRELAWNEY
5. PETÚNIA DURSLEY + SUSAN
6. VERNON DURSLEY + VOLDEMORT
7. HARRY POTTER 1
8. DUDLEY DURSLEY + PROFESSOR FLITWICK
9. PROFESSOR QUIRREL
10. DRACO MALFOY
11. LAVENDER
12. HANNAH + LILY POTTER
13. CRABBE
14. GOYLE + JAMES POTTER
15. HERMIONE GRANGER
16. OLIVANDER + DEAN
17. RON WEASLEY
18. NEVILLE LONGBOTTOM
19. PARVATI
20. SALLY
21. SEVERUS SNAPE
22. FILCH
23. HARRY POTTER 2 (a partir de l'escena 8)
24. RON WEASLEY 2 (a partir de l'escena 9)
25. HERMIONE GRANGER 2 (a partir de l'escena 9)

ESCENA 1

(Som al carrer Privet, de nit. Apareix en Dumbledore i un gatet per l'altra banda.)

Dumbledore: Sabia que la trobaria aquí, professora McGonagall. Fa molt que s'espera?

(El gatet es transforma en la professora McGonagall)

McGonagall: Porto tot el dia carrer amunt, carrer avall, carrer amunt, carrer avall... El temps suficient per veure com n'és d'avorrida la vida dels muggles. Però, expliqui'm professor. Són certs els rumors que he sentit? De debò ELL ja no hi és?

Dumbledore: Les coses potser no són tan senzilles com tothom es pensa, però almenys alguna part és veritat. Sí, sembla que ha desaparegut, com si no hagués existit mai.

McGonagall: Però com pot ser? Ningú havia pogut ni tan sols acostar-s'hi, i un nen... què dic un nen? Si és un nadó! Com pot haver...

Dumbledore: Hi ha aspectes de la màgia que se'ns escapen fins i tot a vostè i a mi, professora. Jo tampoc ho puc entendre, però realment, el fill dels Potter ha sobreviscut a la màgia d'en Voldemort. I quan l'ha volgut matar, no ha pogut, i a més, s'ha volatilitzat.

McGonagall: Oh, els Potter, en James i la Lily... Ells també morts...

Dumbledore: I tants d'altres que han caigut en aquesta guerra contra el mal. Per això hem de deixar que tothom ho celebri tant com puguin aquesta nit. Però nosaltres no tenim temps a perdre.

McGonagall: Per això som aquí, oi? Qui viu en aquesta casa que m'ha fet vigilar? L'únic que sé és que són una parella de muggles ben peculiars: egoistes, desagradables, antipàtics...

Dumbledore: Ella és la germana de la Lily Potter. Els seus tiets són l'única família que li queda al petit Harry.

McGonagall: No pensarà deixar el nen a les seves mans? No semblen les persones adequades per educar-lo.

Dumbledore: Almenys estarà segur fins que arribi el dia que pugui anar a Hogwarts, professora. No tenim altre remei. Ah... em sembla que ja arriba en Hagrid amb el nen.

McGonagall: En Hagrid? Ha deixat un afer tan important com aquest a en Hagrid?

Dumbledore: Posaria la meva vida a les mans d'en Hagrid, professora. Confii en mi.

(Apareixen en Hagrid i la professora Trelawney portant un nadó entre els seus braços)

Hagrid: Perdonin el retard, però hem hagut d'aparcar la moto en un descampat a cinc minuts d'aquí. No volíem cridar l'atenció.

McGonagall: Com si veure'ls arribar en una moto voladora no fos prou cridaner, no?

Dumbledore: Com està en Harry?

Hagrid: Dorm com un angelet, pobre... Sembla com si no s'hagués assabentat de res del què ha passat. És tan petit...

Trelawney: Si no fos perquè sabem què ha passat, ningú diria que fos possible. No ha estat fàcil treure'l d'allà amb la policia fent preguntes. Per sort, es pensen que ha estat una explosió de gas.

McGonagall: I la ferida? És veritat que li ha quedat una marca?

Trelawney: Sí, mirin, aquí al front, on l'Innominable l'ha apuntat amb la seva vareta. Li ha quedat una cicatriu en forma de llamp. Pel seu origen, no crec que li marxi mai.

Dumbledore: Va, som-hi, dona-me'l, Hagrid, i anem a deixar-lo a la porta de la casa.

(En Hagrid dona el nen a en Dumbledore i es dirigeixen cap a la porta de la casa dels Dursley. Quan són davant, s'obre la porta i apareix la tieta Petúnia, que està embarassada.)

Dumbledore: Ah, bona nit, és vostè la Petúnia Dursley?

Tieta Petúnia: Vernon, estimat... aquí hi ha unes persones estranyes a la porta...

(Apareix el tiet Vernon)

Tiet Vernon: Qui dimonis... Per les barbes de Poseidó! Ja és Halloween? Una mica grandets per fer el "truc o tracte", no creuen?

Tieta Petúnia: Que no els veus? Deuen ser aquells rarets, com la meva germana Lily i el seu marit.

Tiet Vernon: I què volen? Els vam deixar ben clar a aquell parell de.. de... que no volíem saber res del seu món. No ens molestin ni vostès ni... ni...ni... Què porten aquí amagat?

McGonagall: És en Harry, el seu nebot. El fill de la Lily i en James.

Tieta Petúnia: I què fa aquí? Vull dir, com és que no està amb ells? Per què estan vostès aquí?

Dumbledore: Em sap greu informar-los que la seva germana i el seu marit han mort assassinats

per un bruixot que per sort, ha desaparegut. Ara en Harry no te ningú més que vostès.

Tieta Petúnia: La meva germana, morta?

Tiet Vernon: Clar, és que no podia ser de cap altra manera, amb els seus trucs, i màgia i... gent estranya... Només fa falta mirar-los!

Tieta Petúnia: Pobra Lily... tots li dèiem que havia de comportar-se de manera normal, i oblidar-se de totes aquestes històries. Però llavors va conèixer en James, i encara va ser pitjor... No m'estranya que hagi acabat malament. Sort que la mare no ho ha vist.

McGonagall: Si us plau, els volem demanar que es facin càrrec del petit Harry fins...

Tiet Vernon: Ni parlar-ne ! No volem més monstres a la família!

Tieta Petúnia: Vernon, és el fill de la Lily, tampoc el podem deixar abandonat...

Dumbledore: Quan faci onze anys, li enviarem una carta per tal què pugui anar a Hogwarts, a l'escol...

Tiet Vernon: Miri, senyor espectacle de fira...

Hagrid: Muggle insignificant! Parli amb més respecte! Ell és en Dumbledore, el bruixot més important de tots els mags que...

Dumbledore: Gràcies Hagrid, no passa res, tranquil... Què volia dir-nos, senyor Dursley?

Tiet Vernon: Ens quedarem amb el nen, i l'alimentarem i farem el què toqui, però no cal que el vinguin a buscar ni d'aquí uns anys ni mai! No volem saber res de les seves fantasmades. Queda clar?

Dumbledore: Bé, si de cas, ja en parlarem més endavant. Gràcies per tot, senyors Dursley, i lamentem molt la seva pèrdua.

Tiet Vernon: Au sí, vinga, bon vent! Marxin per on han vingut.

(Els tres mags s'acomiaden i marxen de l'escenari)

Tieta Petúnia: I ara què, Vernon? Tindrem el nostre fill i a més un nebot.

Tiet Vernon: No pateixis, que en Harry mai podrà ser tan estimat com el nostre petit Dudley.

(Marxen amb el Harry en braços)

ESCENA 2

(Som a casa dels Dursley, hi ha una muntanya de regals perquè és l'aniversari d'en Dudley, que arriba corrent)

Tieta Petúnia: Dudley! Felicitats reietó! Ja tens onze anys, com passa el temps!

Tiet Vernon: Vine campió, deixa que et faci una bona abraçada!

(En Dudley no els fa cas perquè està comptant els regals)

Dudley: 37! N'hi ha 37! Però si l'any passat en vaig tenir 39! Com pot ser! Quina injustícia, en vull més, no hi ha dret! Vull un poni!!!!

Tieta Petúnia: Ai caramellet, no passa res, tranquil... Després quan sortim et comprarem un regal més, no pateixis...

Dudley: Uuuuuun?

Tiet Vernon: Què dius un? Tres o quatre, els que vulguis! Tot pel nostre fill estimat.

(Apareix en Harry)

Tieta Petúnia: Harry, felicita el teu cosí, és el seu aniversari

Dudley: Sí, felicita'm, moc llefiscós... Mira quants regals tinc...

Harry Potter: Felicitats, Dudley. Tieta, què hi ha per esmorzar?

Tieta Petúnia: Fes-te el què vulguis, Harry, nosaltres ja hem esmorzat. Però no agafis llet, que la que queda és pel Dudley. Tampoc agafis torrades, ni galetes...

Harry Potter: I què se suposa que he d'esmorzar? Aire?

Tiet Vernon: Escolta marrec, no et passis de llest amb nosaltres. Ja fem prou cuidant-te des que els teus pares van morir en aquell accident de cotxe. Hauries d'estar-nos agraït!

Dudley: Sí, això, això... I escolta... No se t'ocorri fer cap coseta estranya amb els meus regals com vas fer l'altra vegada, que si no... *(aixecant el puny)*

Harry Potter: Ho he entès, ho he entès... Puc menjar-me aquest entrepà de la setmana passada?

Tieta Petúnia: Sí, Harry, però menja-te'l a la teva habitació, que aquí farem fotos al Dudley obrint els regals i millor que...

Harry Potter: ... que jo no hi surti, ja ho sé.

(Truquen a la porta)

Tiet Vernon: Deu ser el carter. Harry, ves a obrir i porta les cartes!

(En Dudley obre un regal mentre en Harry va a buscar les cartes i torna. Les va deixant sobre un moble quan veu que una carta és per a ell)

Harry Potter: Una carta per mi! Hi ha una carta per mi! Mai n'havia rebut cap!

Dudley: Una carta pel Harry? No pot ser! A veure, a veure, deixa-me-la mirar!

(En Dudley li pren la carta)

Harry Potter: Ei, torna-me-la! És meva!

Dudley: Mira papa, quina carta més estranya... Mira quin segell... Què hi posa?

Tiet Vernon: Dona-me-la ara mateix, Dudley!

(El tiet Vernon obre la carta i li ensenya a la tieta Petúnia. Es miren i fan cara de preocupats)

Harry Potter: Me la podeu tornar, si us plau?

(El tiet Vernon l'estripa i la llença)

Tiet Vernon: S'havien equivocat, Harry, una confusió, no pateixis...

Tieta Petúnia: Sí, s'havien equivocat... Au va, ves a la teva habitació...

Dudley: Però si posava Harry Potter al sobre...

Harry Potter: Ho veieu?

Tiet Vernon: Calleu tots dos! He dit que no era per tu i ja està. I ara marxa i no surtis fins l'hora de sopar! I tu Dudley, calla i obre els regals!

Dudley: Síííí!

(En Harry es queda amb cara d'enfadat i els mira amb ràbia. De cop, explota un regal i tots s'espanten)

Dudley: El meu regal!!! Mamaaaaa!

Tiet Vernon: Harry!!!!

(En Harry ha marxat, però el tiet el va a buscar i el porta estirant d'una orella)

Tieta Petúnia: Harry, t'havíem deixat ben clar que no fessis cap cosa estranya. Mira el teu cosí,

que trist que està, pobrissó...

Harry Potter: No he fet res, de debò tieta Petúnia! Tiet Vernon, m'heu de creure!

Tiet Vernon: Com vols que et creguem si també deus ser un... com...

(Tornen a trucar a la porta)

Veu des de fora: Portem una carta per a un tal Harry Potter. És aquí?

Tiet Vernon: No, aquí no viu ningú amb aquest nom!

(Se'n va cap a la porta a fer fora el carter)

Harry Potter: Com? Però això és injust. Vaig a buscar-la!

Tieta Petúnia: Tu no et mous d'aquí!

Tiet Vernon: Bé, ja està, ja li he deixat clar que aquí no volem rebre cartes per a cap Harry Potter!

(De cop comencen a aparèixer cartes i més cartes per totes bandes)

Tieta Petúnia: Però què és això? Què passa?

Dudley: Papa, mama, tinc por!!

Tiet Vernon: Harry, ni pensis en agafar-ne cap!

(Les van llençant però n'apareixen encara més)

Tieta Petúnia: Vernon! Què podem fer?

Tiet Vernon: Tancarem la casa amb pany i clau, la tancarem tota i aquí no entrarà ni una carta més!

ESCENA 3

(Casa dels Dursley. Les finestres estan barrades. Estan ajaguts dormint. En Harry s'incorpora)

Harry Potter: Quina hora és... falten cinc minuts per les dotze! Total, per què? No crec que el dia del meu aniversari sigui massa diferents dels altres. Un infern, com sempre...

(Camina per l'escenari, ensopega amb alguna cosa però no es desperta ningú)

Harry Potter: No sé perquè estic nerviós. Demà serà un dia com el d'avui, el d'ahir, el d'abans d'ahir... *(Es mira el rellotge)* Cinc, quatre, tres, dos, un... Felicitat aniversari Harry...

(Se senten uns cops molt forts a la porta. Els Dursley es desperten espantats i cridant)

Tieta Petúnia: Què és aquest soroll? Qui pica la porta?

Dudley: Mama, tinc por, qui és?

Tiet Vernon: *(amb una escopeta a les mans)* Tranquils, que jo us protegiré!!! Harry, aparta't!

(Se sent un soroll de porta trencada i entra en Hagrid)

Hagrid: Tu, pruna seca de Dursley, abaixa l'escopeta que encara prendràs mal!

(Es queden tots paralitzats. En Hagrid s'acosta a en Dudley)

Hagrid: Hola Harry! Tu no em coneixes, ens vam veure quan eres molt petit. Fas molt bona cara, veig que t'han cuidat bé... En tenia alguns dubtes...

Dudley: Jo...jo...jo...no...no...soc...en...Harry

Hagrid: Què dius?

Harry Potter: Jo soc en Harry Potter. I vostè qui és i per què em busca?

Hagrid: Soc en Hagrid, el guardabosc de Hogwarts, i mà dreta del millor mag de tots els temps, Albus Dumbledore.

Harry Potter: Hogwarts? Mag? Però què s'empatolla?

Hagrid: A veure, Dursley de la punyeta, que no li han explicat a en Harry res sobre Hogwarts?

Tieta Petúnia: Ni de Hogwarts ni de res. Ja us vam dir que no en volíem saber res del vostre mon, i ara marxi d'aquí!

Hagrid: Res? M'esteu dient que no li heu explicat res de res a en Harry? Ni qui és, ni què és, ni qui eren els seus pares?

Harry Potter: Els meus pares? Què hi tenen a veure ells en tot això?

Hagrid: Harry, els teus pares van ser dos mags molt importants. I tu, com a fill seu, també ets un mag!

Tiet Vernon: Prou, prou, prou de bajanades. Vagi-se'n, si us plau!

Dudley: En Harry un mag? Per això fa aquestes coses tan estranyes? Ja sabia jo que eres un bitxo raro.

Hagrid: Calla noiet o et faré sortir orelles de ruc on tens aquests ulls de gripau.

Tieta Petúnia: Al meu cigronet no el toqui!

Hagrid: No, ni ganes, no pateixi. Només he vingut per en Harry. Avui fas 11 anys, ja tens edat per entrar a Hogwarts. No entenc com no estàs preparat. Que no has rebut la carta?

Harry Potter: La carta? Era aquella carta! Els tiets les han destruït totes.

Hagrid: Mal llamp se us emporti, Dursley! Mira Harry, Hogwarts és l'escola de màgia dirigida per en Dumbledore. Aquest setembre començaràs les classes de primer amb altres nois i noies mags i magues de la teva edat. Segur que arribaràs a ser tan gran com els teus pares.

Harry Potter: Els meus pares no van morir en un accident de cotxe, oi?

Hagrid: Un accident de cotxe? Clar que no! Van ser morts per en Vol.. d'això, l'innominable, un mag malvat que tu vas aconseguir vèncer quan eres un nadó. La teva cicatriu és tot el què en queda d'aquell dia.

Harry Potter: La cicatriu... L'únic record que tinc és un foc verd molt potent que em fa mal als ulls.

Hagrid: Així què, Harry, som-hi? Tenim molta feina a fer i tenim poc temps. Cal comprar el material de classe. Vens amb mi?

Harry Potter: I tant que sí! *(Comencen a marxar)*

Tiet Vernon: Això, això... marxeu, i no torneu més! Desagraït, més que desagraït!

(En Hagrid fa marxa enrere i tots tres s'amaguen darrere el sofà)

Harry Potter: Adéu tiet, tieta, Dudley. Fins el juny que ve! *(Marxen)*

ESCENA 4

(En Harry i en Hagrid apareixen del fons de la sala i es dirigeixen fins l'escenari que està tancat)

Harry Potter: Per què m'has dut fins a aquest teatre, Hagrid? No havíem de comprar el material per l'escola?

Hagrid: Sí, Harry, però digue'm una cosa. Has vist mai pels carrers de Londres una botiga de marmites, varetes o escombres voladores?

Harry Potter: No, clar que no.

Hagrid: Aquí hi ha l'entrada al teu món, Harry, per on entrarem al carrer Diagó. És el carrer on hi ha totes les botigues amb tot el què necessita un mag, gnom, follet... per tal de viure en el seu món màgic.

Harry Potter: I s'entra per aquí?

Hagrid: Es pot entrar de moltes maneres, totes ben camuflades per tal que els muggles no ens descobreixin.

Harry Potter: Muggles? Qui són els muggles?

Hagrid: La gent no màgica, com els teus tiets i cosí. A veure... Crec que havia de donar tres copets aquí...

(En Hagrid dona tres copets amb el seu paraigües al terra i s'obre el teló mostrant el carrer Diagó. Van passant altres persones, que també estan de compres. Se'ls acosta una persona)

Quirrell: Ha...Ha...Ha...Hagrid! Qu...què fas per a...a...aquí?

Hagrid: Estic en missió de Hogwarts, professor. Harry, aquest és el professor Quirrell, serà el teu mestre a la classe de defensa contra les forces del mal.

Harry Potter: Molt de gust, professor.

Quirrell: Ha...Ha...Harry? Harry Po...Po...Potter? *(Tota la gent que passejava es para i es posa a mirar-los i a murmurar entre ells)* Enca...encantat de...de...de co...conéixe'l.

Hagrid: Estem comprant tot el material del primer curs per a en Harry. Per ell tot és molt nou.

Quirrell: És cl...cl...clar... No els entre...entretinc més. Ens ve...ve...veurem be...be...ben aviat!

Harry Potter: Sí professor, passi-ho bé! *(En Quirrell se'n va)*

Hagrid: Escolta Harry, què et sembla si vas a comprar-te la vareta? És aquesta botiga d'aquí.

L'Olivander fa més de 100 anys que ven les varetes de tots els mags.

Harry Potter: Sí, però, no vens amb mi?

Hagrid: He d'anar al banc del nostre món, Gringotts. En Dumbledore m'ha demanat que vagi a buscar un paquet molt important i que no ho sàpiga ningú, ni tan sols tu.

Harry Potter: D'acord, miraré de no recordar que m'ho has dit.

Hagrid: Ens trobem de nou aquí per seguir comprant la resta de llibres i material. Fins ara!

Harry Potter: Fins ara Hagrid!

(En Hagrid se'n va i en Harry comença a caminar cap a la botiga de varetes, fins que un grup de nois i noies l'envolten)

Draco: Escolta tu! Ets de veritat en Harry Potter? És cert el què he sentit?

Harry Potter: Sí, soc en Harry Potter.

Lavender: Uauu... quan els ho digui als meus pares no s'ho creuran! Aniré al mateix curs que en Harry Potter!

Neville: I la cicatriu? És veritat que la tens? Ens la pots ensenyar?

Harry Potter: Sí, això també és veritat...

Draco: I com t'ho vas fer? Com és possible que un nen petit acabat de néixer fos capaç de vèncer Voldemort, el senyor de les forces del mal?

Hannah: Draco, no parlis d'aquesta manera. No està bé parlar de l'Innominable, ni dir el seu nom!

Crabbe: I per què? No es pot parlar d'en Bruno, tampoc d'en Voldemort... Si ja no existeix, no passa res en dir-lo, no?

Hannah: Millor no fer-ho, segur que porta mals auguris.

Draco: Rucades... Escolta Harry, has pensat ja a quina casa de Hogwarts t'agradaria anar? Els de raça pura anem tots a Slytherin. Allà no ens barregem amb els de sang bruta.

Harry Potter: Sang bruta? Què vols dir?

Goyle: Els de sang bruta són els que no són fills de mags, sinó que els seus pares són muggles.

Draco: Els de sang bruta no haurien de poder anar a Hogwarts. Només hi hauria d'haver mags com nosaltres. Mira, aquella d'allà és una sang bruta. *(Apareix l'Hermione)* Ei, tu, marxa d'aquí, que no hi pintes res!

Hermione: M'ho dieu a mi?

Tots *(menys en Harry):* Marxa!

(L'Hermione surt corrent)

Harry Potter: Bé, ara us he de deixar, que anava a compra una vareta.

Hannah: A ca l'Olivander, oi? Molt bé, nosaltres ja ho tenim tot, oi?

Draco: Sí, tot... Bé Potter, ens veurem a Hogwarts!

Harry Potter: Sí, adéu, adéu...

(Els nois marxen mentre en Harry entra a la botiga, i surt l'Olivander)

Olivander: Caram, caram, caram... mireu qui ve a buscar la seva primera vareta... Ni més ni menys que el famós Harry Potter!

Harry Potter: Bon dia, senyor Olivander. Perdoni una cosa... de debò tothom em coneix?

Olivander: És clar que sí! Si apareixes fins i tot en els llibres d'història de la màgia! Ets una celebritat! Una celebritat sense vareta, cosa que anem a solucionar ara mateix.

Harry Potter: Sí, en necessito una. Són molt diferents entre elles?

Olivander: No n'hi ha cap que sigui idèntica a una altra. Poden sortir de la mateixa fusta, però cada una tindrà uns tocs diferents que les fan úniques. De fet, no ets tu qui tria la vareta, sinó ella a tu.

Harry Potter: I com?

Olivander: Ho notaràs, ja ho veuràs. A veure, prova aquesta... *(En Harry l'agafa)* Mmmm, no, ja veig que no. A veure aquesta altra, de fusta de pi canadenc... Tampoc... clar que... No, no és possible...

(L'Olivander marxa un moment i torna amb una altra vareta. Quan en Harry l'agafa, se sent un tro a tota la botiga)

Olivander: Doncs sí, sembla que sí. Però que curios... Sí, sí, realment sorprenent, molt sorprenent...

Harry Potter: Què té d'especial aquesta vareta?

Olivander: Només una altra vareta es va fer amb la fusta d'aquest arbre, senyor Potter. La vareta que li va fer aquesta cicatriu.

Harry Potter: Com? La vareta d'en Voldemort? *(Entra en Hagrid)*

Hagrid: Harry! No pronunciïs aquest nom? I com és que el saps? Qui t'ho ha dit?

Harry Potter: M'he trobat uns nois i he sentit el seu nom.

Hagrid: Diantre de xiquets... Bé senyor Olivander. Moltes gràcies per la vareta.

Olivander: Gràcies a vosaltres. Passi-ho bé senyor Potter... espero que en faci més bon ús.

(Surten de la botiga. Els espera un noi)

Hagrid: Mira Harry, aquest és en Ron Weasley, cinquè fill d'una família molt coneguda de mags. També comença a Hogwarts aquest any.

Harry: Hola, què tal?

Ron: Molt bé. Al·lucinat de conèixer en Harry Potter, quina passada... A veure si tenim sort i anem junts.

Harry Potter: Sí, estaria bé. No sembles tan antipàtic com un altre noi que he conegut abans.

Ron: Antipàtic? Deuria ser en Draco Malfoy.

Harry Potter: Sí, es deia Draco.

Ron: És un mala peça. Els seus pares van ser dels primers en fer-se seguidors de l'Innominable i els primer en demanar perdó quan el vas fer desaparèixer.

Harry Potter: S'ha ficat amb una noia i li ha dit sang bruta, No m'ha agradat gens.

Hagrid: Aquests mags que es creuen superiors als altres són el pitjor que hi ha. Ja faràs bé de no acostar-t'hi, Harry.

Ron. Bé, ens veurem la setmana que ve a l'estació, oi?

Harry Potter: Sí, allà ens veurem, però no entenc perquè el bitllet de tren posa "Andana 9 i $\frac{3}{4}$ ".

Ron: Ja ho veuràs, ja, adéu!

(En Ron marxa)

Hagrid: I bé, mira l'estona que ha passat i només tenim la vareta. Treu la llista, què falta comprar?

HOGWARTS JA VENIM

No ens queda massa temps
S'acosta l'hora d'anar a l'estació a buscar el tren
El que ens portarà fins a l'escola on serem
tot un any per aprendre molt, oh sí, oh i tant!
Per això estem ara aquí
hem d'aconseguir tenir tot el material a punt
llibres, uniformes i també un animal
que sigui la mascota ideal, oh sí, oh i tant!

I ara anem amunt i avall, ja ens coneixem tot el carrer,
a les botigues hem entrat, quina sorpresa!
Tot el què hi ha és meravellós, i voldria quedar-m'ho tot
has d'anar amb compte si no vols quedar escurat!

Gairebé ja estem ben preparats, tenim el que necessitem
Quines ganes tenim, volem ser ja demà, el futur és allà,
Hogwarts que ja venim!

Sobretot no ens deixem
el llibre de pocions amb la marmita de regal
un barret, la capa i uns guants per quan faci fred
i la vareta per poder encantar a tothom
Un telescopi pels estels, una guia pels de primer,
flascons per barrejar elixirs i fer beuratges
Però és injust que el que volem, allò que molt més desitgem
No ens la deixin portar, volem comprar una escombra

Gairebé ja estem ben preparats...

ESCENA 5

(En Harry entra ben carregat per un costat de l'escenari, on hi ha els rètols de diverses andanes de tren.)

Harry Potter: Andana 8, andana 9, andana 10... això deu ser una broma... Com dimonis pot haver una andana 9 i tres quarts? Queden 5 minuts perquè marxi el tren i jo no sé on he d'anar...

(Apareix en Ron)

Ron: Ei, Harry! Tu també fas tard com jo, oi? Si no ens donem pressa, marxaran sense nosaltres!

Harry Potter: Ostres Ron, quina sort trobar-te. Però saps on hem d'anar? On dimonis és l'andana 9 i $\frac{3}{4}$? O és un enigma màgic que no entenc?

Ron: On vols que sigui l'andana? 9 i $\frac{3}{4}$? Doncs entre la 9 i la 10!

Harry Potter: Però si això és una paret!

(Apareix la Parvati)

Parvati: Ep, perdoneu... em deixeu passar? *(Corre i traspassa la paret)*

Harry Potter: Ostres! Com ho ha fet això?

Ron: Vinga Harry, només has d'anar ben convençut cap a la paret, i entraràs!

Harry Potter: De debò? No em prens el pèl?

Ron: Va, ràpid, que fem tard! *(En Ron traspassa la paret)*

Harry Potter: Au vinga som-hi! *(En Harry traspassa la paret)*

(Som al tren. Hi ha tres compartiments. En un hi ha la Hannah, en Draco, en Crabbe i en Goyle. En un segon, la Parvati, la Sally, i la Susan. I en el del mig, en Harry i en Ron).

Harry Potter: Quant dura el viatge?

Ron: Els meus germans m'han dit que més o menys dues hores. Arribarem gairebé de nit, a l'hora de sopar. Per cert, vols algun caramel?

Harry Potter: Sí, i tant! *(En Ron treu una bossa)* Emmmm... això són caramels?

Ron: És clar, caramels de tots els gustos de la botiga de Bertie Bots. Els meus germans quan siguin grans volen muntar una botiga de lllaminadures i articles de broma.

Harry Potter: Te n'agafaré un.

Ron: Vigila, perquè "de tots els gustos", vol dir això, de tots els gustos. N'hi ha de normals: xocolata, menta, llimona... però també n'hi ha d'espínacs, de fetge, de mitjó després d'unes colònies... *(N'agafa un i el tasta)* Veus? Aquest és d'hamburguesa vegetal!

(Entra l'Hermione)

Hermione: Hola nois, heu vist un gripau? Un noi que es diu Neville ha perdut el seu.

Harry Potter: No, no n'hem vist cap.

Hermione: Llàstima... Ai, estic súper emocionada per anar a Hogwarts, la millor escola de màgia del món. Jo aquest estiu he intentat fer alguns sortilegis senzills, només per practicar una mica, i m'han sortit bé. A la meva família no hi ha ningú que pugui fer màgia, per això va ser una sorpresa rebre la carta. M'he après de memòria tots els llibres de text, espero que amb això n'hi hagi prou. Per cert, sóc l'Hermione Granger, i vosaltres?

Ron: Jo soc en Ron Weasley.

Harry Potter: Jo, en Harry Potter.

Hermione: De debò? Ho sé tot de tu! Surts a dos dels llibres que em vaig comprar: Història contemporània de la màgia i Grans esdeveniments de bruixeria del segle XX.

Harry Potter: Ah sí?

Hermione: Mare de Déu! Que no ho sabies? Sabeu a quina casa anireu? Jo he estat preguntant i espero que em toqui Gryffindor, em sembla que és la millor amb diferència. Ravenclaw tampoc estaria malament... Però bé, serà millor que segueixi buscant el gripau d'en Neville. Adeu!

Ron: Caram! Em pensava que no callaria mai!

Harry Potter: Sí, tu, com parlava! Doncs aquesta noia és la que el dia que...

(Venen la colla d'en Draco)

Draco: Ei Potter! Que feies parlant amb aquella sang bruta? Vaja... si també t'acompanyes d'un Weasley, oi que sí? La mare m'ha dit que sou tots iguals de desmanegats.

Crabbe: Sempre amb roba de segona mà, o tercera fins i tot!

Draco: Aviat descobriràs que algunes famílies de bruixots són millors que d'altres, Potter. Vens amb nosaltres?

Harry Potter: No gràcies, estic bé aquí. I no necessito que ningú em digui amb qui puc estar i amb qui no.

Goyle: Baralla! *(Es van acostant els altres nens i nenes)*

Draco: Si jo fos tu, aniria amb compte, Potter. Si no ets més educat, seguiràs el camí dels teus pares. Ells tampoc sabien què els convenia. Si vas amb púrria com els Weasley o el Hagrid, t'acabaran contagiant.

Harry Potter: Torna a dir això si t'atreveixes!

Sally: És en Harry Potter! I es baralla amb el Draco Malfoy!

Parvati: Aneu a avisar a algun monitor, de pressa! *(Entra en Neville)*

Neville: Perdoneu, algú ha vist la meva granota? És petiteta, de color verd i llefiscosa.

Hannah: Mira, igual que tu, Longbottom!

Draco: Ja hi som tots! Va tornem al compartiment i no perdem més el temps...

(Tornen al seu compartiment. Els altres es queden i entren la Lavender i l'Hermione.)

Lavender: Escolteu! Us heu assabentat? Heu llegit la notícia al Diari Profètic?

Susan: Què ha passat? Han trobat la granota del Neville?

Neville: Molt graciosa, tu...

Lavender: No! Han entrat a robar a Gringotts! Diuen que s'han trobat una cambra on guardaven alguna cosa valuosa amb la porta rebentada!

Sally: Alguna cosa valuosa? Què és el què han robat? Per què no se sap?

Parvati: Aquí ho diu! Es veu que aquell mateix matí, una persona havia vingut a buscar el paquet que es guardava allà dins! Quina sort!

Sally: Quina casualitat més estranya!

Hermione: Casualitats com aquestes són massa casualitat. Aquí hi ha gat amagat, segur!

Ron: Va ser el mateix matí que ens vam conèixer, Harry! I estàvem just davant de Gringotts!

Susan: Ei, mireu! Estem arribant a Hogwarts!

(Tots s'acosten a les finestres)

Neville: Mireu! La meva granota!! *(I surt corrent.)*

ESCENA 6ª

(Ens trobem a la sala principal de Hogwarts. Hi ha els mestres asseguts en una banda i els nois i noies omplen l'espai)

Sally: Quina sala més gran, com impressiona. Em sento ben petita aquí dins.

Lavender: I mireu allà, tots els professors, com ens observen. Quin creieu que deu ser el més dur?

Hermione: És l'Snape, aquell que no treu l'ull de sobre el Harry Potter.

Goyle: És el mestre cap d'Slytherin, el més important de tots els mestres!

Dean: Doncs sembla ben antipàtic, no? En canvi, aquella d'allà, fa la pinta de ser molt amable,

Sally: És la professora Trelawney. És amable, però també diuen que és molt estranya.

Neville: A mi em semblen tots molt estrictes, segur que es passaran el dia renyant-me per tot el què no sé fer... Mentre no em converteixin en gripau...

Crabbe: Mira, així podries anar sempre amb la teva granota. Et perdries amb ella i no l'hauries de buscar més.

Parvati: Voleu deixar-lo tranquil? Només està nerviós, com tots nosaltres!

Hannah: Ara per fi sabrem a quines cases ens tocarà anar, oi? Tinc moltes ganes de saber-ho!

Hermione: Espero que em toqui Gryffindor.

Crabbe: Segur que sí. Allà és on acostumen a anar tots els que són com tu.

Goyle: A Slytherin mai hi ha hagut ni mai hi haurà una sang bruta. Per això els millors mags hi pertanyen.

Lavender: Cal·leu vosaltres dos. Totes les cases són bones i importants. També Ravenclaw i Hufflepuff han tingut grans mags.

Crabbe: Ui sí... segur... Tan grans que ningú se'n recorda mai de cap.

Sally: A Hogwarts permeten tenir gent com vosaltres? Quina mandra!

Hannah: Mireu, en Dumbledore s'aixeca!

(En Dumbledore fa callar tothom picant un got)

Dumbledore: Benvolguts alumnes de primer curs, sigueu benvinguts a Hogwarts! Cal que sapigueu que teniu prohibit anar al bosc que hi ha a l'altra banda del camp. El senyor Filch, l'encarregat de manteniment m'ha demanat que us digui que no es pot fer màgia als passadissos entre classe i classe.

Filch: Ben dit, professor! I no us vulgueu amagar darrera de cap columna, que us trobaré! Ningú s'escapa de la meva vigilància.

Goyle: Ja ho veurem això, ja ho veurem...

Dumbledore: I per últim, us he de comunicar que aquest any, el passadís de la dreta del tercer pis està tancat per a tots aquells que no vulguin tenir una mort dolorosa.

Ron: Ho deu dir de broma, no?

Parvati: En Dumbledore mai fa bromes, Weasley!

(En Dumbledore s'asseu i s'aixeca la professora McGonagall)

McGonagall: Anem a fer les presentacions. Soc la professora McGonagall i us ensenyaré transfiguració. A en Hagrid ja el deveu conèixer tots. El professor Quirrell serà el mestre de "Defensa contra les forces del mal", el professor Snape us farà les classes de pocions, el professor Flitwick us ensenyarà encanteris i la professora Trelawney és la mestra d'endevinació. Professor Quirrell?

Quirrell: B..b..bé... anem a... a ... a... dis...distrib...distribuir-vos p... per les...

Snape: De debò hem d'aguantar això? Quan acabem la cerimònia ja serem a Nadal a aquest pas...

Trelawney: Professor Quirrell, vol que segueixi jo?

Quirrell: S...s...sí, prof...profess...professora Trel...

Snape: Si us plau, segui i seguim!

Hermione: Que desagradable que és l'Snape!

Harry Potter: Molt, i no sé, quan el miro, noto que em fa mal la cicatriu.

Trelawney: Doncs com molt bé deia el professor Quirrell, anem a procedir a agrupar-vos per les quatre cases de Hogwarts: Ravenclaw, Gryffindor, Hufflepuff i Slytherin.

Draco, Crabbe i Goyle: Slytherin, Slytherin, Slytherin!

Trelawney: Silenci! Com és habitual, us anirem cridant. Veniu cap a aquí, us posem el barret seleccionador, i serà ell qui decideixi a quina casa heu d'anar. Comencem!

Lavender: Un barret? De debò? Això és molt estrany...

Neville: Ens haurem d'acostumar a coses estranyes, això és un no parar!

Flitwick: Ron Weasley!

(En Ron va cap a la cadira, s'asseu i li posen el barret)

Barret: Ah caram... un altre Weasley! No s'acaben mai... Gryffindor! *(Tothom aplaudeix)*

Flitwick: Susan Barns! *(La Susan va cap a allà)*

Barret: Veig molta dignitat al teu cor. Hufflepuff! *(Tothom aplaudeix)*

Flitwick: Hermione Granger!

Barret: Sabiduria, amiatat, sense dubte, cap a Gryffindor! *(Tothom aplaudeix menys els d'Slytherin)*

Flitwick: Draco Malfoy! *(En Draco va i s'asseu, però no s'arriba a posar el barret)*

Barret: Slytherin! *(només aplaudeixen els d'Slytherin)*

Flitwick: Harry Potter! *(Tothom murmura mentre en Harry va cap a allà)*

Harry Potter: Slytherin no...

Barret: Slytehrin no? Tens moltes qualitats per anar a aquesta gran casa... però bé, crec que el teu lloc serà... Gryffindor! *(Tothom aplaudeix i en Dumbledore s'aixeca de nou)*

Dumbledore: Benvolguts alumnes, abans de continuar, m'he oblidat de dir-vos una cosa molt important. Els ho explica vostè, professor Snape?

Snape: Les cases en les que ara us estem agrupant, representen el vostre grup, el vostre ideal, i vosaltres heu de col·laborar en fer-les més grans. Al llarg del curs, els professors us aniran donant o traient punts depenent de les vostres accions. Al juny, la casa que més punts tingui, guanyarà la copa Interresidències!

(Aplaudeixen tots de nou)

Dumbledore: Celebrem-ho tots plegats!

MÀGIA PER TOT ARREU

Benvinguts tots els alumnes de primer curs
També a tots els altres que ja porteu temps aquí
Esteu impacients amb els nervis a flor de pell
I els mestres aquí, us estem esperant
Per poder gaudir d'un curs brillant.

Deixeu enrere l'estiu que heu viscut
Obriu els ulls, el cor i la ment
Prepareu-vos tots per viure el present
I uniu-vos a la casa que us ha tocat
A Gryffindor hi tenim els que són més valents
No podreu mai enganyar els de Ravenclaw
Si ets Hufflepuff seràs segur un pencaire com cal
I a Slytherin tu límit no tindràs!

A Hogwarts has arribat, el teu somni s'ha fet realitat
Tot un curs davant teu per aprendre molt, MÀGIA PER TOT ARREU!

La casa que t'ha tocat, la que el barret t'ha triat
Una família, serà ara per tu, MÀGIA PER TOT ARREU!

Però no pensis que tot serà molt divertit
Hauràs d'esforçar-te molt i estudiar com mai.

A Gryffindor...

Aquí sou molt ben rebuts, aquí sereu ben cuidats
Però tot allò que rebeu, pel món ho repartireu (2)

A Hogwarts...

ESCENA 7ª

(Els alumnes són a la classe d'encanteris amb el professor Flitwick)

Flitwick: I per acabar la primera classe, farem la darrera pràctica. Si algun dia volen poder fer levitar qualsevol objecte, cal començar amb el més senzill de tot: una ploma.

Crabbe: Si bufo amb força ja la faré volar jo, aquesta ploma! Mireu! *(Es posa a bufar)*

Flitwick: Molt graciós, senyor Crabbe, molt graciós...

Hannah: Quan hagi de fer levitar un elefant, avisa'm, que no em penso perdre com ho fas amb aquesta bufera de colibrí... *(tots riuen)*

Flitwick: Vinga, vinga, prou riure. No oblidin fer aquell moviment de canell tan elegant que hem estat practicant. Moviment suau, cop sec. Facin memòria, suau i sec.

Parvati: Professor Flitwick, quines paraules hem de dir?

Flitwick: Wingardium Leviosa, acompanyat del moviment suau i el cop sec. Endavant!

(Tots els alumnes intenten fer l'encanteri, però no se'n surten)

Ron: Wingardium Leviosà! Wingardium Leviosà!

Hermione: Ron, no és Leviosà, és Leviosa!

Ron: Ja ha sortit la setciències! A veure com ho fas!

Hermione: Wingardium Leviosa!

(La ploma comença a enlairar-se davant l'admiració dels nois i noies)

Flitwick: Fantàstic! Esplèndid! Meravellós! Apostoflant!!!

(Sona el timbre de final de classe)

Flitwick: Ja s'ha acabat per avui, recullin les coses per la propera classe. Que tinguin molt bon dia! I recordin! Moviment suau, cop sec, moviment suau, cop sec. *(En Flitwick marxa)*

Sally: Què toca ara?

Neville: Jo encara no m'he après l'horari de memòria. Algú el té en paper i ho pot mirar?

Lavender: Uf, preparem-nos... Pocions amb l'Snape, amb el mal geni que diuen que té...

Filch: *(apareixent de cop)* Callin, babuïns saharians! *(Desapareix)*

Parvati: És el responsable de la casa Slytherin, segur que els afavoreix en tot, ja ho veureu...

Draco: I què si ho fa? Senyal que és conscient d'on sortim els mags més autèntics.

Dean: No crec que sigui pitjor que la classe amb el Quirrell. Amb l'estona que està per explicar una sola idea, se li ha acabat el temps.

Neville: Ha estat horrorós, avorrit i per perdre els nervis. *(En Quirrell passa per allà però en Neville no se n'adona)* Tenia unes ganes d'agafar-lo i dir-li "Què ens vol dir? Per favor! Escrigui-ho que acabarem abans!" *(En Neville es gira)* Ohhh... professor Quirell!

Quirrell: No es...està ge...gens bé això d..de cri...criticar a les esq...esq...esquenes dels alt...altres, sssssss... senyor Longbottom.

Neville: No, si jo ho deia per ajudar-lo, professor, de debò...

Crabbe: Apa, Longbottom, que t'has ficat de peus a la galleda!

Quirrell: Q...que no tor...torni a pa...pa...pa...pa...passar! *(En Quirrell marxa)*

Lavender: Ostres, Neville, quina sort has tingut que no t'hagi tret punts.

Crabbe: Això no ha estat sort, sinó una injustícia! Ja comencem amb els privilegis, i tothom contra Slytherin!

Dean: Va, no exageris, que no hi ha per tant...

Sally: Hauries tingut el deshonor de ser la primera persona que fa perdre punts a Gryffindor abans de tenir-ne cap!

Parvati: Estic visualitzant el marcador: Gryffindor, menys deu punts!

(Treu el cap en Filch)

Filch: Silenci cotorres caribenyes! *(Marxa)*

Goyle: Les coses com siguin, però en Neville té raó. Les classes d'en Quirrell seran les més avorrides de totes!

Hannah: Ens passarem l'estona llegint un llibre. I jo que em pensava que Defensa contra les forces del mal seria súper emocionant! Quin desengany!

Parvati: Això et pensaves? Si en Harry Potter va acabar amb l'Innominable, ja no hi ha cap mal contra qui ens haguem de defensar.

Crabbe: Ui, sí... En Harry Potter, l'heroi mundial... Ja veurem qui... *(Entra l'Snape)*

Snape: Senyors, són aquí per aprendre la subtil ciència i l'art exacte de fer pocions. Com que poques vegades hauran de fer el ximple amb la vareta com han estat fent abans, molts de vostès pensaran que no fem màgia, però en aquesta classe poden aprendre a premsar la fama, a destil·lar la glòria, i fins i tot posar-li un tap a la mort. Això si no són una colla de capsigranys com els que normalment passen per aquí. *(Es fa un silenci sepulcral)*. Què, res a dir? Comencem bé... Ah, caram... Harry Potter... La nostra nova... celebritat. Sap què obtindríem si a una infusió de donzell hi afegíssim arrel d'asfòdel en pols?

(L'Hermione aixeca la mà mentre en Harry fa cara de no saber res)

Harry Potter: No ho sé, professor Snape.

Snape: Ho podem tornar a intentar... on aniria a buscar un betzoar si li demanés un?

(L'Hermione torna a aixecar el braç amb insistència)

Harry Potter: No ho sé, professor.

Snape: Potser pensava que no calia obrir els llibres abans de venir, oi Potter? A veure... quina diferència hi ha entre la caputxa de monjo i el matallops?

(L'Hermione salta amb el braç aixecat)

Harry Potter: No ho sé, però crec que l'Hermione ho sap. Per què no li pregunta a ella?

Snape: Es creu molt llest, eh Potter? Però ja veu que la fama no vol dir res. L'asfòdel i el donzell fan un beuratge que fa dormir. El betzoar es troba a l'estómac de la cabra i la caputxa de monjo i el matallops són la mateixa planta. *(Fa una pausa)*. I es pot saber per què no estan prenent nota a les llibretes?

(Tots van a buscar llapis i llibretes per apuntar)

Snape: I quinze punts menys per Gryffindor, a veure si estudien una mica!

ESCENA 8ª

(Dos grups d'alumnes: en Harry, l'Hermione, el Ron, la Sally, la Susan i la Parvati; i en Draco i en Crabbe)

Susan: Ostres Harry, quina passada com voles amb l'escombra! La professora Hooch ha quedat al·lucinada!

Sally: De debò era la primera vegada que hi pujaves?

Harry Potter: Sí, sí, us ho prometo! I això que fa dos mesos em pensava que les escombres només servien per netejar.

Ron: Doncs escolteu, hi ha una cosa encara més al·lucinant... Deu ser el primer cop en què l'Hermione no és la primera de la classe!

Hermione: Molt graciós, Ron, molt graciós... *(una mica enfadada)*

Ron: Va dona, no t'ho prenguis malament, que només era una broma... tot i que ha estat molt graciós quan t'has caigut de morros quan volies pujar a l'escombra!

(Tots riuen i apareix de sobte en Filch, que els espanta)

Filch: Maleïda quitxalla... Què dimonis feu rient pels passadissos enlloc d'estar estudiant? Soroll, soroll, soroll...! L'únic que sabeu fer és soroll! Si jo manés en aquesta escola us faria empassar les rialles com granotes llefiscoses...

(Marxa remugant i s'apropa l'altre grup)

Draco: Caram, Potter i satèl·lits... que us fa por en Filch? Us heu espantat que sento fins i tot una mica de pudor per aquí sota...

Crabbe: Has estat tu, Weasley?

(Entren la professora McGonagall i la professora Trelawney)

McGonagall: Harry Potter, ja era hora que el trobés!

Harry Potter: Què passa professora?

McGonagall: M'han arribat informacions de la seva destresa amb l'escombra. He proposat al capità de l'equip de quidditch de Gryffindor que l'admeti a l'equip com a buscador.

Harry Potter: Jo?

Sally: Però professora, els de primer no poden ser de l'equip de quidditch, no?

McGonagall: N'he parlat amb la resta de professors i farem una excepció en aquest cas. Espero que amb la seva incorporació, Gryffindor torni a guanyar la lliga, senyor Potter. Apuntis'ho, els entrenaments són cada dia de 8 a 9.

Trelawney: El seu pare va ser un dels millors buscadors de l'equip de Gryffindor. Estic segura que vostè també ho arribarà a ser. *(Marxen d'escena)*

Parvati: Ostres Harry, que bé, no? Quina il·lusió més gran et deu fer!

Harry Potter: Doncs sí, la veritat és que sí... No m'ho esperava pas això...

Crabbe: És clar que no! És una trampa com una catedral, una injustícia! Les normes estan per complir-se, i aquest Potter s'ho pensa saltar a la torera!

Hermione: No sabia que t'importés seguir les normes, Goyle. Que no et trobes bé?

Draco: Tu calla! En Goyle té raó! No suporto que vagis per l'escola amb aires d'estrella, Potter!

Harry Potter: Jo no he demanat jugar a quidditch, Draco.

Crabbe: No entenc com l'Snape ho ha acceptat.

Sally: Jo tampoc, amb la mania que sembla que et té, Harry...

Draco: No penso permetre que formis part de l'equip de quidditch *(treu la vareta)*. Això ho arreglaré ara mateix.

Harry Potter: Guarda la vareta, Draco, no et vull fer mal.

Draco: Tu fer-me mal? Si fa quatre dies no sabies ni que existia la màgia!

Ron: Guardeu les varetes, nois, us poden castigar si lluiteu entre vosaltres dins l'escola!

Susan: Dins l'escola i fora! Draco, deixa-ho estar!

Draco: No penso deixar que aquest fatxenda es converteixi en l'heroi de la seva casa. Estàs a punt?

Harry Potter: Aquí t'espero, Malfoy...

Parvati: Espereu! Sento passes!

Draco: Això no quedarà així, Potter!

(Se sent la veu d'en Filch que arriba i tots fugen en direccions diverses)

Filch: Què està passant aquí dalt? Qui està molestant les meves oïdes amb aquests crits? *(quan arriba ja no hi ha ningú)* On sou... Sé que esteu per aquí, cagallons de rata! Us atraparé, us expulsaran de l'escola, i seré l'home més feliç del món!

(En Harry, l'Hermione i el Ron estan fugint d'en Filch i arriben fins una porta, que està tancada)

Ron: No podem entrar, està tancada!

Hermione: Tornem per on hem vingut, i ràpid! No us heu fixat? Som al passadís de la dreta del tercer pis, on van dir que no hi anéssim mai...

Filch: On sou, galifardeus? *(Se sent la veu d'en Filch fora d'escenari)*

Harry Potter: Massa tard, ens enganxarà!

Ron: I ara què fem?

Hermione: Alohamora! *(fa amb la vareta a la porta i l'obre)*

Ron: Ets genial, Hermione! Sort que tu sí estàs atenta a classe.

Hermione: Ara m'ho agraeixes, eh?

Harry Potter: Calleu tots dos, que ens sentirà!

(En Filch entra i els busca. Com que no els troba, marxa de nou)

Ron: Ens ha anat de ben poc...

Harry Potter: Escolteu... *(amb veu tremolosa)* ... ja sé perquè estava prohibit venir per aquí...

(En Ron i l'Hermione es giren. Hi ha una bèstia de tres caps que els mira amenaçadorament. Els tres criden i surten d'allà)

Ron: Però com pot haver una criatura així dins l'escola? S'han tornat bojos?

Hermione: No ho has vist, Ron? I tu, Harry?

Harry Potter: No, què has vist, Hermione?

Hermione: Aquella bèstia estava a sobre d'una trapa. Està vigilant alguna cosa.

Ron: Una trapa? I què hi deu haver allà sota?

Harry Potter: No ho sé, però segur que és alguna cosa que algú no vol que se sàpiga que està aquí. I potser el que sí sé és qui ho pot saber.

Ron: Qui?

Harry Potter i Hermione: En Hagrid!

ESCENA 9ª

(En Harry, l'Hermione i el Ron van a trobar el Hagrid)

Hermione: Hagrid! Hagrid! Hem de parlar amb tu!

Hagrid: Hola nois, què us passa que esteu tan nerviosos? Heu vist un fantasma?

Ron: Doncs gairebé... Hem trobat una bèstia infernal que gairebé se'ns menja!

Hagrid: Una bèstia? Que se us volia menjar? Però on heu anat? Al bosc prohibit? Ja sabeu que no hi podeu anar, i menys ara, amb el què hi corre.

Harry Potter: No, al bosc no. L'hem trobat en una sala del tercer pis. Tenia tres caps i està vigilant una cosa.

Hagrid: Com? Heu vist el Fluffy? Però allà tampoc hi podeu anar! Se suposa que els alumnes no han de saber res del Fluffy, ni de la pedra de Gringotts, ni de res!

Hermione: Quina pedra?

Hagrid: Renoj, ja he parlat més del compte. Oblideu el què us he dit. I torneu cap a l'escola. Al bosc hem trobat un unicorn mort, que l'han deixat sense sang. Hi ha lliure algun ésser diabòlic i heu de fer cas de les normes. M'ho prometeu?

Harry Potter: Sí, Hagrid, t'ho prometem, no pateixis. Tornem?

(Els tres nois s'acomiaden d'en Hagrid i marxen)

Ron: Heu sentit això de la pedra? Aquell monstre està vigilant només una pedra? Què estrany, no?

Hermione: Doncs a mi el què no m'ha agradat gens és això de l'atac a l'unicorn. La sang d'unicorn serveix per donar vida a algú que no en té, però s'ha de ser molt malvat per fer això.

Ron: Caram Hermione, és que ho saps tot. Aviat et confondré amb la Viquipèdia.

Harry Potter: Tot és molt enigmàtic. Però ha dit la pedra de Gringotts. Deu ser l'objecte que en Hagrid va anar a buscar el dia que érem al carrer Diagó.

Hermione: Potser fins i tot és el què volien robar! Us en recordeu que va haver un intent de robatori i no van trobar el què buscaven?

Harry Potter: Clar, perquè en Hagrid ho havia tret d'allà, i ara és a Hogwarts, vigilat per aquella bèstia. Aniré a la biblioteca a veure si trobo més informació.

Hermione: No, Harry! Ja has sentit en Hagrid. És perillós, i és una cosa que nosaltres no n'hem de fer res. Deixem-ho. Si ens descobreixen, ens poden expulsar de Hogwarts!

Ron: I clar, la senyoreta set-ciències no ho podria suportar perquè no podria demostrar la seva intel·ligència suprema!

Hermione: Ron, ets un burro. Ja us ho fareu! *(Marxa)*

Harry Potter: T'has passat, Ron. Ves a buscar-la i vigila que no li passi res.

Ron: I tu?

Harry Potter: Vinc de seguida!

(En Ron marxa i en Harry es mou. Apareix en Filch i en Harry s'amaga)

Filch: Ja se m'ha tornat a escapar... L'Snape em maleirà si no puc trobar aquest dimoni...

(Apareix en Dean)

Filch: Tu, vine cap a aquí ara mateix. Almenys castigaré a algun llimac calamitós!

Dean: Jo? Què passa? Si no he fet res! Només anava al lavabo!

Filch: Doncs cap al lavabo de les masmorres! Allà podràs deixar-te anar amb tranquil·litat!

(Marxen, però en Harry, quan vol tornar a sortir, veu com hi havia una altra cosa amagada)

Voldemort: Harry... sé que estàs per aquí... aviat tornaré a ser fort com abans, i ens trobarem de nou per acabar el què vaig deixar a mitges. *(A en Harry li fa mal la cicatriu)* Gràcies a la sang d'unicorn i al meu servidor que tinc a Hogwarts podré recuperar tot el meu poder... i llavors, res no et podrà salvar, ni a tu ni a ningú!

(La figura desapareix i en Harry es va reincorporant)

Harry Potter: No pot ser veritat... Ho dec haver somiat... Però la cicatriu... quin mal!

(Entra en una sala on troba un mirall)

Harry Potter: I això? Què és aquest mirall? *(En Harry s'acosta i enlloc del seu reflex, hi apareixen els seus pares)* Mare? Pare? Sou vosaltres?

James Potter: Sí, Harry, som els teus pares. Sense haver-nos vist mai, de seguida has sabut qui érem. Sabia que series molt especial.

Lily Potter: Harry, fill meu... No saps les ganes que tenia de veure't, i quina llàstima més gran tinc al cor per no poder-te abraçar.

Harry Potter: Però pares, esteu aquí... És increïble... Però tinc tanta por...

Lily Potter: I fas bé de tenir-ne, Harry. El mal sempre està preparat fer fer-nos patir i destruir-nos per poder manar sobre la terra.

James Potter: Per això mags com tu sou tan importants, per poder lluitar contra tots els que volen que arribi el regne de la foscor.

Lily Potter: Envolta't sempre d'amics. Com més junts estigueu, més forts sereu.

James Potter: I sobretot, fes cas a en Dumbledore. Ell t'ajudarà en el què necessitis.

Harry Potter: En Dumbledore?

Dumbledore: Hola Harry!

Harry Potter: Professor! Quant fa que és aquí? Miri, els meus pares... *(ja no hi són)* Com? Però si estaven aquí? Quina màgia és aquesta? Vull que tornin!

Dumbledore: Això és el mirall de Gised. No hi veus el teu reflex, sinó allò que desitges més dins el teu cor. I per això...

Harry Potter: Per això jo he vist els meus pares... Puc venir sovint aquí a veure'ls?

Dumbledore: Em sap greu, Harry, el mirall demà serà traslladat a una altra sala de l'escola on fa més falta.

Harry Potter: No pot ser... *(es queda pensatiu)* Professor, li he de dir una cosa molt important. Crec que sé qui és el responsable de l'atac a l'unicorn, però em fa por dir-ho.

Dumbledore: Vulguem o no vulguem, el què hagi de ser, així serà, Harry. El més important és descobrir fins on pot arribar cada un de nosaltres per enfrontar-se a la veritat. Però això, ja serà un altre dia. Ara, ves a descansar. Et necessitem ben despert.

(Tots dos marxen d'escena.)

ESCENA 10ª

(Estem a classe d'endevinació)

Trelawney: A veure canalla... Tots heu portat les vostres tasses de te d'aquesta tarda, suposo, oi?

Crabbe: Professora, jo he portat la tassa, però és que no he begut te... A mi no m'agrada el te.
M'he pres un batut de xocolata que estava deliciós.

Trelawney: Meravellós, senyor Crabbe, però, digui'm una cosa. Ha llegit en algun llibre les tècniques d'endevinació amb batuts de xocolata?

Crabbe: No em sona, professora...

Trelawney: És clar que no, tal·lós! Perquè l'únic que es pot endevinar amb la xocolata és que ets un golafre! Va, posa't amb un company i almenys escolta.

Goyle: Avui em toca a mi anar amb el Draco, Crabbe. Demà ja et tocarà a tu.

(Va caminant, tothom està per parelles menys la Parvati)

Parvati: De debò? Professora Trelawney? Puc fer un grup de tres amb ells?

Trelawney: Caram, com esteu avui... Quan dic parelles, estimada senyoreta Parvati, vol dir parelles. Vostè i el senyor Crabbe aniran junts.

Lavender: Tranquil·la Parvati, que serà com si anassis sola. Ja ho ha dit la professora, és un tal·lós.

Trelawney: Som-hi. Agafi'n les tasses i mirin atentament les restes del te. En breus segons, aniran veient com es forma dins seu una imatge i hauran de desxifrar-ne el significat.

(Al Neville, que va amb en Harry, se li cau la tassa)

Neville: Ai, perdoni professora, se m'ha relliscat...

Ron: Jo no hi veig res de res, la veritat...

Hermione: No l'has d'agafar amb la mà dreta, Ron, sinó amb l'esquerra. Si no ho estàs mirant del revés.

Trelawney: Molt bé senyoreta Granger.

Ron: Molt bé senyoreta Granger... *(ho diu fent-ne mofa)* És que ho has de saber tot tu, mestretites?

(L'Hermione s'enfada i marxa plorant)

Harry Potter: Ostres Ron, em sembla que t'has passat una mica, no creus?

Ron: Però si és veritat! És una saberuda i una pesada.

Lavender: Sou uns nens petits. Quan creixereu? *(Marxa darrere l'Hermione)*

Parvati: Espera, Lavender, vinc amb tu!

Trelawney: Però què són tantes desercions a la meva classe? Per què venen aquí si marxen abans d'hora? De debò han vingut a ser Hogwarts per ser mags? Ho volen ser de veritat?

MAGA VULL SER

Maga vull ser

poder fer que els meus somnis s'acompleixin

fer reals les il·lusions que des de petita he desitjat.

Maga vull ser

omplir de màgia cada dia de la meva vida

i així poder ser com una llum per tothom.

Maga vull ser i poder sortir volant

que tot allò que imagini pugui fer-se realitat

i així també poder omplir de bondat tot el món dels muggles

fer que la màgia sigui la solució per tot.

Maga vull ser.

Maga vull ser

per fer que cap infant estigui mai sol

que se senti estimat per tots els que estiguin a prop seu.

(Van marxant tots els que han anat apareixent a escena fins que l'Hermione també marxa i al cap d'uns segons, entra en Quirrell)

Quirrell: T...t...trol!!! Hi hi hi ha u...u...un tr...trol a les mas...mas..masmorres!

(En Quirrell cau desmaiat, els alumnes es posen a cridar fins que entra en Dumbledore)

Dumbledore: Silenci tothom! Els professors us acompanyaran a les vostres habitacions i no sortiu d'allà fins que haguem solucionat el problema.

(Van marxant d'escena)

Lavender: Harry, Ron! L'Hermione! No sap res del trol!

Ron: Ostres no! On és?

Parvati: L'hem deixat als lavabos del segon pis, estava plorant, dolguda.

Harry Potter: Vosaltres aneu a les habitacions i cobriu-nos. Ron, anem!

(Marxen tots, i en Ron i en Harry van a buscar l'Hermione. Està asseguda plorant fins que de sobte apareix el trol)

Hermione: Déu meu! Què és això?

(Intenta amagar-se però el trol va donant cops per tot arreu. Entren en Ron i en Harry)

Ron: Hermione! Ets aquí? Digue'ns alguna cosa, per favor!

Hermione: Sí, soc aquí darrere. Marxeu, que us pot matar!

Ron: No et deixarem aquí amb aquest mala bèstia! Ei tu, surt d'aquí i deixa-la en pau!

(El trol es gira cap als nois i avança cap a ells. En Ron li llença una pedra que no li fa res de res. En Harry intenta posar-se davant seu però li fa un bon cop. Hi ha una mica de batussa fins que en Ron fa l'encanteri de levitació amb el garrot del trol)

Ron: Wingardium leviosa!

(El garrot puja cap a amunt i cau sobre el trol que el deixa estabornit)

Harry Potter: Molt bé Ron! Ho has aconseguit!

Hermione: Gràcies nois, m'heu salvat la vida!

(Entren els professors)

Snape: Què ha passat aquí?

McGonagall: Ens poden explicar què fan vostès aquí? Hem manat que es tanquessin a les seves residències!

Hermione: Tot ha estat culpa meva, professora. Ells dos només m'han vingut a ajudar.

Flitwick: No puc creure el què estan sentint les meves orelles!

McGonagall: El què han fet ha estat molt perillós. Uns alumnes de primer enfrontant-se a un trol de les muntanyes. Això és impensable! Senyoreta Granger, hauré de treure cinc punts a Gryffindor per aquesta imprudència. I ara vagin a les seves habitacions. *(Van marxant)* Per cert, els donaré també vint punts a cada un per haver acabat amb el trol.

(Marxen més contents i abraçats)

ESCENA 11a

(Entren en Dean i la Sally)

Sally: Això li va dir el Justin a en Draco? No m'ho puc creure...

Dean: Doncs és ben veritat, t'ho dic de debò. Llavors va ser quan en Crabbe i en Goyle van agafar el Justin i el van deixar penjat dels estenedors.

Sally: Dels estenedors?

Dean: Però el professor Flitwick ho va veure, va despenjar en Justin i va deixar els dos sapastres penjats de cap per avall!

Sally: Ja, ja, ja... m'imagino la cara d'aquells dos matons, i la d'en Draco!

(Tots dos riuen quan apareix en Filch)

Filch: Als passadissos no es pot riure, ni us podeu divertir! Aneu cap a la classe o parlaré amb els vostres caps de residència perquè us donin un escarment.

(La Sally i en Dean surten ràpidament i apareixen en Ron, l'Hermione i en Harry)

Filch: I vostès tres també! Que no paren de ficar-se en embolics! Surtin d'aquí o els denunciaré per desobediència o millor, per delictes d'odi!

(Entra en Hagrid)

Hagrid: Senyor Filch, aquests nois estan amb mi, els he dit jo que em vinguessin a veure!

Filch: Uhmhhh... S'han salvat una altra vegada, però ja els enganxaré, ja... *(Marxa)*

Ron: Quin home més desagradable, per favor...

Hermione: Gràcies, Hagrid. Em sembla que ens la té jurada, en Filch...

Harry Potter: En Filch i l'Snape! Aquest sí que ens té una mania... No m'estranyaria que estigués ficat en assumptes més foscos... com l'intent de robatori de la pedra que vas agafar a Gringotts!

Hagrid: La pedra de... ? Què en saps tu de la pedra filosofal?

Hermione: La pedra filosofal?

Hagrid: Mecatxis! Ja se m'ha escapat... Com ho sàpiguen en Dumbledore i en Nicholas Flamel, em quedo sense feina!

Ron: Nicholas Flamel?

Hagrid: Aiiiiiiii... Tanco la boca i no us dic res de res! *(Es gira amb els braços creuats per no parlar)*

Hermione: Nicholas Flamel? A mi em sona aquest nom! L'he vist fa poc... *(Obre el llibre que duia a la mà)* On era... Ah, sí, aquí! Els mags més famosos de la història! Mireu!

Ron: Nicholas Flamel és l'únic alquimista que ha aconseguit crear la pedra filosofal, la pedra que pot convertir els metalls en or i que serveix per elaborar l'elixir de la vida, capaç de regenerar el cos i assolir la immortalitat. Uau!! Quina passada de pedra! No m'estranya que la vulguin robar!

Harry Potter: Aquesta pedra deu ser la que ara està guardant el Fluffy, oi Hagrid?

(En Hagrid continua en silenci)

Hermione: Però si la van voler robar a Gringotts, segur que també la voldran robar a Hogwarts!

Harry Potter: L'Snape deu estar maquinant com apoderar-se de la pedra per fer-la arribar a en Voldemort.

Hagrid: Prou! Ja he sentit prou ximpleries! I no diguis Voldemort, si us plau! L'Snape no vol robar la pedra! A més justament és un dels mags que l'ha protegit amb un encanteri!

Ron: Així tot el que hem dit és veritat!

Hagrid: L'únic que és veritat és que heu d'oblidar tot això que sabeu. És pel vostre bé, podria ser perillós. I me'n vaig, no fos cas que se m'escapés res més.

Harry Potter: D'acord, Hagrid, farem bondat. Però només una pregunta. Com t'ho fas per donar de menjar a en Fluffy?

Hagrid: Fàcil, amb música s'adorm com si fos un cadell inofensiu.

(Es tapa la boca i marxa enrabiad)

Hermione: A l'Snape també li serà molt fàcil saber com treure's de sobre al Fluffy...

Ron: Parlant de l'Snape... per allà ve!

(S'amaguen i apareixen en Quirrell i l'Snape)

Snape: Espero que tinguis ben clares les teves fidelitats, Quirrell.

Quirrell: Ho...ho...home... ja...ja...saps q..q...que jo

(Es paren i l'Snape l'agafa fort)

Snape: No em voldràs tenir per enemic, oi? Tots hem de prendre partit i no seria bo que tu t'equivoquessis de bàndol...

Quirrell: De...de...deixa'm... anar... E..e..em f..f...fas mal...

Snape: És només una advertència, benvolgut amic. Només una advertència...

(El deixa anar i se'n van)

Hermione: Això s'està complicant per moments.

Ron: No em fa ni mica de gràcia tot plegat.

Harry Potter: Només ens queda una opció. Robar la pedra abans que ho faci l'Snape.

ESCENA 12a

(Amb teló tancat, apareixen en Harry, l'Hermione i el Ron)

Harry Potter: Xxxxt.... no feu ni una mica de soroll, no ens ha de sentir ningú...

(En Ron fa veure que va a esternudar)

Ron: Aaaaa.....aaa... és broma...

(Apareix en Neville)

Neville: Quiets aquí! On us peneu que aneu a aquestes hores?

Hermione: Xxxt, Neville, deixa'ns passar, que hem de fer una cosa molt important.

Neville: No, no us penso deixar passar! Cada vegada que us fiqueu en embolics, feu perdre punts a Gryffindor. Aquesta cop, no ho fareu!

Ron: Neville, no siguis capsigrany!

Harry Potter: És un assumpte de vida o mort!

Neville: No és no!

Hermione: Ho sento, Neville... Petríficus totalis!

(L'Hermione llença l'encanteri i en Neville queda petrificat. El treuen del mig i surten d'escena al mateix temps que s'obre el teló. Se sent una música i les seves veus)

Harry Potter: Mireu, el Fluffy està dormit! Hi ha un ukelele màgic tocant sol.

Ron: L'Snape ja ha passat per aquí, sense dubte...

Hermione: Saltem per la trapa abans que es desperti, ràpid!

(Apareixen saltant a l'escenari. Hi ha tot de claus que es mouen soles)

Ron: I això...? Què representa que són totes aquestes claus?

Hermione: Deu ser l'encanteri del professor Flitwick. Allà hi ha una porta. Devem haver de trobar la clau que l'obre.

Ron: No s'estan quietes, això serà molt difícil!

Harry Potter: Per la forma del pany, la clau hauria de ser força grossa, i amb algun detall semblant als símbols del marc.

(Van mirant, intentant veure-les de prop)

Hermione: Deu ser aquella d'allà! La cinquena!

(Miren d'agafar-la)

Harry Potter: Ja la tinc!

(Quan l'agafen, van cap a la porta i entren en una nova sala, on hi ha peces d'escacs gegants)

Hermione: I això?

Harry Potter: Sembla un tauler d'escacs gegant! Amb una partida començada.

Ron: No ho sembla, ho és! Passem sense tocar les peces, per allà hi ha el camí.

(Les figures els barren el pas)

Hermione: Com passem?

Ron: Crec que haurem d'acabar la partida d'escacs, i que per passar caldrà guanyar-la. Tu, Hermione, col·loca't al lloc de la torre, i tu Harry, al de l'alfil. Jo seré el cavall.

Harry Potter: I què passa quan una fitxa mata l'altra?

Ron: De seguida ho veurem... Peó 6, avança.

(El peó es mou, i automàticament ho fa un altre)

Ron: Peó 3, endavant!

(Quan avança, l'altre peó li dóna un cop que el tomba a terra)

Hermione: Ara ja sabem què passa...

Ron: A veure, deixeu-me pensar... Harry, quan mogui el meu cavall, la reina anirà per mi, però tu podràs fer escac i mat.

Harry Potter: No Ron, no pots fer-ho, això!

Ron: No podem deixar que l'Snape se surti amb la seva! És l'única opció!

Hermione: No Ron, així no!

Harry Potter: En Ron té raó, Hermione. Ho hem de fer. Però ves amb compte...

(Fan la jugada, la reina llença el Ron per terra i en Harry es mou)

Harry Potter: Escac i mat!

(El rei i la resta de peces cauen i van cap al Ron)

Hermione: Està bé, té un cop fort i ja està. Seguim?

Harry Potter: Seguim!

(Es mouen i van cap a la següent sala. Hi ha una taula amb cinc pocions)

Hermione: Aquest deu ser l'encanteri de l'Snape. Aquí hi ha una nota.

Harry Potter: Aquí tens cinc pocions: una et fa avançar, i una altra et deixa tornar. Una conté un verí mortal i les altres dues només vi. Ni la gran ni la petita et faran cap mal. Les dels extrems són semblants i la més perillosa sempre tindrà una mica de vi a la seva esquerra. Quin embolic! És impossible!

Hermione: Només és un enigma, Harry! A veure, pensem una mica... Si aquestes són semblants, vol dir que... *(L'Hermione va pensant en veu alta)* Aquesta deu ser la que... no, impossible... Potser si aquesta és la que té el verí...

Harry Potter: Ràpid Hermione, però sense pressió, eh?

Hermione: Ja està! Aquesta és la que ens permet avançar, i aquesta la que ens deixa tornar!

Harry Potter: Fem una cosa, Hermione! Tu pren-te aquesta i torna amb el Ron. Porta'l a la infermeria i avisa a en Dumbledore de tot el què està passant. Jo seguiré endavant.

Hermione: D'acord Harry, però ves molt amb compte.

Harry Potter: Ho faré. Preparada?

Hermione: Sí.

(Cada un es pren la poció i marxen cada un per una banda.)

ESCENA 13a

(En Harry entra en una sala on hi ha el mirall de Gised i una persona davant seu)

Harry Potter: Vostè!

(En Quirrel es gira)

Quirrell: Sí, Potter, soc jo! Que potser t'esperaves algú altre?

Harry Potter: No... Sí... Però... l'Snape...

Quirrell: És clar, l'Snape, amb aquella pinta, aquelles mirades... ell t'odia, però no, no és ell el servidor del mag més poderós que ha existit mai! Qui podria sospitar del po...po...pobre se...se...senyor Quirrel, oi? Us he ben enredat a tots!

Harry Potter: Vostè va deixar anar el trol aquell dia! I és qui ha matat els unicorns del bosc!

Quirrell: Exacte! I tot per què? Per trobar una pedra en aquesta sala! Però aquí no hi ha res! Només aquest mirall estrany. Me'l miro i em veig a mi agafant la pedra i donant-la al meu senyor, però on està?

Voldemort: Utilitza el noi, que t'ho digui ell!

Harry Potter: *(mirant el públic)* He de desitjar trobar la pedra per tal que no ho faci ell...

Quirrell: Clar, vine, Potter, què hi veus tu, en aquest mirall...

Harry Potter: Jo? Doncs veig, veig... com en Dumbledore em dona la copa de Hogwarts que Gryffindor ha guanyat!

Voldemort: Menteix, en Potter menteix...Deixa'm que parli amb ell...

Quirrell: No, amo... encara no està prou fort!

Voldemort: Fes el què et dic!

(Mentre en Quirrel es va traient el turbant, en Harry, de cara al públic, fica la mà a la butxaca i treu la pedra. Demana al públic que no digui res. En Voldemort apareix a les esquenes d'en Quirrel)

Voldemort: Harry Potter, mira en què m'he convertit per culpa teva... Necessito encara el cos d'algun tal·lós per poder dur a terme els meus plans, però no deixaré que tu me'ls esguerris com fa onze anys. Així que dona'm la pedra que tens a la butxaca!

Harry Potter: Què? Jo no tinc res a la butxaca!

Voldemort: Harry... menteixes molt malament. Dona'm la pedra i la teva mort serà ràpida i indolora. Però si et resisteixes, hauré de fer-te patir les pitjors tortures que et puguis imaginar, i al final, em quedaré la pedra de totes maneres.

Harry Potter: Mai, mai te la donaré! M'és igual el què em facis!

Voldemort: Ets igualet que els teus pares, que van estar cridant clemència fins l'últim moment...

Harry Potter: No parlis dels meus pares!

(En Harry es llença cap a en Voldemort, però en Quirrel es gira i l'atura amb un encanteri de la vareta)

Voldemort: Tu ho has volgut... Quirrel, agafa-li la pedra i mata'l!

Quirrell: Sí, mestre!

(En Quirrel va cap a en Harry, però quan l'agafa del braç, es crema de dolor)

Quirrell: Aaaaaah... em cremo! Se'm cremen les mans! Què passa?

(El deixa anar en el moment que es trenca l'encanteri, i en Harry l'agafa per la cara)

Quirrell: Aaaaah!! Noooooo! La cara, em cremes!! Deixa'm anar!

Voldemort: Mata'l Quirrel, mata'l d'una vegada!

(En Quirrel es treu en Harry de sobre, i amb dolor, prepara la vareta per matar-lo, però al darrer moment, apareix en Dumbledore)

Dumbledore: Vulnera sanentum!

(En Quirrel cau a terra i en Voldemort desapareix)

Voldemort: Tornaré, Harry Potter, tornaré i acabaré amb tu!

Harry Potter: Professor! Ha arribat a temps!

Dumbledore: Sí Harry, a temps! Una mica més, i no ho pots explicar!

(Van entrant la resta de mestres i alumnes)

Hermione: Harry, estàs bé! Quanta por he passat!

(Se li abraça, fins que veu en Ron, amb qui també s'abraça)

Harry Potter: Ron! Com estàs?

Ron: Una mica masegat, però ja m'ha dit la infermera que no tinc res trencat.

McGonagall: Crec que aquesta aventura farà aconseguir a Gryffindor molts punts, tants com per guanyar la competició...

(Tots els alumnes criden contents excepte en Draco, en Crabbe i en Goyle)

Harry Potter: Professor, la pedra...

Dumbledore: Precisament he estat parlant de la pedra amb el meu amic Nicolas Flamel. Hem decidit que el millor que podem fer es destruir-la. Serà el més assenyat per tots...

Harry Potter: *(tot donant-li la pedra)* Però i en Voldemort?

Snape: Senyor Potter, no comenci amb les seves històries, ja n'hem tingut prou per avui, no creu?

Trelawney: I no digui més aquest nom, si us plau, que em provoca esgarriances a tot el cos...

Harry Potter: Professor!

Dumbledore: Harry, tot el què hagi de passar d'ara en endavant, ens trobarà a tots nosaltres més alerta, i preparats per lluitar amb el què faci falta.

Trelawney: El què vostè digui, professor, però us sembla que sortim d'aquest forat i ho celebrem al gran saló amb un banquet dels que fan història?

(Tothom crida que sí)

Filch: Un moment! *(Tothom calla de cop)* Què fem amb això que m'he trobat? *(Entra arrossegant en Nevill petrificat)*

Ron, Harry i Hermione: Neville!

Trelawney: Finite incantatem!

(En Neville s'incorpora)

Neville: Hoo... hola... he tornat a perdre la meva granota!

SOM DE HOGWARTS

Obrim els ulls a un món nou que no sabíem que podia existir
Anàvem vivint sense saber que la màgia estava al nostre voltant

Hem descobert un univers, on tot es pot fer realitat

Un món de bruixes i bruixots
ple d'encanteris, pocions, varetes!

JA SOM AQUÍ! SOM DE HOGWARTS!

HEM TREBALLAT MOLT PER ARRIBAR AQUÍ ON SOM

AMB MÀGIA O NO, HEM LLUITAT FORT

ENS SENTIM PLENS D'ORGULL, ENS VOLEM MENJAR EL MÓN!

Hem demostrat que si estem units ens podem enfrontar a les forces del mal

I tant ens fa quin sigui el seu nom perquè sabem que en pot tenir molts

La clau està al nostre interior, hem de vèncer les nostres pors,

en nosaltres confiar,

i ser molt conscients que junts som més forts!

JA SOM AQUÍ! SOM DE HOGWARTS!...

I arribats a aquest punt veiem

que tot el que estem recitant

no només ens val per avui i aquí, no, no

Ho hem entès, també ens val pel nostre futur!

JA SOM AQUÍ! SOM DE HOGWARTS!...

